

УДК 796(477):[35:005.591

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ У СФЕРІ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ТА СПОРТУ В УКРАЇНІ

Тетяна Кравченко

*к.пед.н., доцент кафедри теорії та методики
фізичного виховання і спорту*

Валерій Троценко

к.пед.н., професор кафедри спортивних ігор

*ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький ДПУ імені
Григорія Сковороди» (Україна)*

У процесі соціальних, економічних та політичних змін в Україні важливого значення набувають проблеми створення відповідних умов, щоб сприяти зміцненню фізичного і духовного здоров'я особистості, формуванню здорового способу життя та гармонійному розвитку кожного члена суспільства. Весь цей спектр проблем може повністю розв'язати фізична культура, оскільки вона є одним із важливих засобів підвищення соціальної та трудової активності людей, сприяє задоволенню їхніх моральних потреб.

Проаналізувавши літературні джерела, можемо узагальнити, що вчені О. О. Кузьменко, Л. Луць, І. І. Переверзін та ін. у своїх працях висвітлюють різноманітні аспекти проблеми, яку досліджуємо [1, 2, 5].

Важливою особливістю управлінської діяльності в галузі фізичної культури і спорту тобто органів загальної компетенції, є те, що вони, виконуючи свою діяльність, паралельно сприяють розв'язанню інших проблем, які стосуються сфери їхньої компетенції, зокрема розвитку економіки, соціальної сфери, національної безпеки та оборони тощо.

Отже, органи міжгалузевої компетенції здійснюють управлінський вплив та координують діяльність інших органів виконавчої влади, що сприяють вирішенню певних питань міжгалузевого характеру. До визначеної групи переважно входять державні комітети та деякі міністерства. На противагу міжгалузевим компетенціям дії органів галузевої компетенції управлінської діяльності у галузі фізичної культури і спорту є головними або одними із головних напрямів діяльності, які вони виконують.

Водночас до системи державних органів загальної компетенції, які здійснюють управлінську діяльність в галузі фізичної культури і спорту, належать: Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України, органи місцевої виконавчої влади [3, 4].

У широкому розумінні структура управлінської діяльності в сфері фізичної культури і спорту охоплює: Міністерство молоді і спорту та його підрозділи на рівні областей, Департамент фізичної культури та Департамент олімпійського спорту, Управління у справах сім'ї, молоді і спорту обласної державної адміністрації, відділ у справах сім'ї, молоді і спорту районної державної адміністрації, комітети, відділи органів місцевого самоврядування; Національний олімпійський комітет та його підрозділи на обласному рівні, національні та місцеві спортивні федерації з видів спорту, що є визнаними в Україні, фонди та велика кількість громадських організацій, що відповідно загалом розмежування повноважень органів державної влади і місцевого самоврядування [2, 5].

Висновки. Є недопустимим використання не за призначенням фінансів Державного бюджету України, а також коштів місцевого самоврядування та позабюджетних коштів, що передбачені на покриття потреб фінансування фізичної культури, спорту та туризму. Для поліпшення процесу регулювання у сфері фізичної культури та спорту ухвалюються державні рішення щодо вимоги фізичного виховання, які містять переважно концептуальні положення, характеристику рівнів, змісту та формування фізичного виховання, оцінку діяльності всіх, хто займається фізичною активністю, кадрове забезпечення та керівництво фізичним вихованням.

Список використаних джерел

1. Кузьменко О. О. Сучасний стан державного управління фізичною культурою та спортом в Україні та Європі [Електронний ресурс]: http://archive.nbuv.gov.ua/Portal/soc_gum/Dtr_du/2011_3/files/DU311_07.pdf
2. Луць Л. Основні заходи та способи європейської правової інтеграції. Право України. – 2002. – № 5. – С. 142–151.
3. Міністерство молоді та спорту [Електронний ресурс]: <http://dsmsu.gov.ua/index/ua>
4. Національна доктрина розвитку фізичної культури і спорту затверджена Указом Президента України від 28 вересня 2004 р. № 1148
5. Переверзин И. И. О структуре современного спорта высших достижений и социально-правовом статусе спортсменов-профессионалов. Теория и практика физической культуры. 2002. № 5. С. 57.